mercēs ē opīm bono⁊ grā; dei appellat apo
stolus. Stipēdiū inquit pccī mors. grā aū
dei vita eterna in xpo iesu dno nro. Stipen
diū p ope militie. debitū redditur nō donat
Ideo dixit stipēdiū pccī mors. ut mortē pec
cato nō immerito illatā ꝗ debitam dmēaret.
Grā vero ñ gratis fit. grā nō est. Intelligē
dū ē igr etiā ipa bois bō meita eē dei munā
Quib; ei vita eterna reddit. quid nisi grā
pro grā reddit.

Sic ergo factus est homo rectus ut in
ea rectitudine pmanere posset non sine dei
adiutorio. a suo puersus arbitrio vtrūlib;
hoy elegisset. dei volūtas fieret. aut etiā ab
illo aut certe de illo. Proinde qe suā maluit
facere q̄p dei de illo facta est volūtas dei qui
ex eadem massa damnacōnis que de illis
stirpe profluxit facit aliud vas in honorem
aliud in contumeliam. in honorem p miseri
cordiam. in cōtumeliam per iudicium. ut ne
mo glorietur in homine. ac per hoc nec in se.

Nam neque per
ipsum liberaremur vnū mediatorem
dei et hoim hoiem xpm iesū. nisi eēt a deus
Sed cum factus est homo. adam scilicet rec
tus. mediator ei non opus erat. cum vero
genus hūanū pccā longe se pauerūt a deo

per mediatorē qui solus sine pcō natus ē
q vixit q occisus est. recōciliari nos oporte
bat deo vsqz ad carnis resurrectōem q vitā
eternā. ut q hūana supbia p hūilitatē dei
argueretur. ac sanaretur q demōstraret hoi
q̄ longe a deo recesserat. cū p incarnatū deū
reuocaretur. ac p hoiez deū exemplū obedie
cōtumaci hoīi preberetur. q vmigemito susci
piente formā seruī que nichil ante merue
rat fons grē panderetur. ut carnis etiā resur
rectō redemptis ꝓmissa in ipō redēptore p
mōstraretur. q p eandē naturā quā se decepis
se letabatur diabolus vincēdū. nec tñ homo
glāretur ne itez supbia nascēretur. q si quid
aliud de tanto mediatoris sacramēto a pfi
cientib videri q dici pōt. aut tātū videri etiā
Tempus aūt Carn si dici nō pōt.
qd ꝓ mē hois mortē q vltimā resurrec
tionē interpositū ē aias abditis recepta cul
cōtinet. sicut vnaqeq digna ē. vl requie
l erumpna. pro eo qd sortita ē in carne cum
viuēt. Nez eni negandū ē defuncto aias
pietatate suoz viuentiū releuari cū pro ill
sacrificiū mediatoris offertur l elemosine
in eccia fiunt. Sz eis hec prosunt. qui cū viue
rēt ut hec s postea p dē possent meruerunt
Est ei viuēdi quidaz modus nec tā bonus ut

nō requirat ista post mortē · nec tā malꝰ vt
nō prosint ei ista post mortē. Est vero talis
in bono ut hijs nō egeat · ⁊ est rursus talis
in malo · ut ne hijs valeat cū hec vita tūsie
rit adiuuari. Quo circa hic oē meritū cōpa
ratur quo possit post hāc vitā releuari quis
piā ꝗ ꝗuari. Neō aūt se sperꝫ qd ꝗ neglexit
cū obiecit apd dēū pmēri. Nō ġ ista q̄ p defū
ctis omīdādis ecclia freqntat illi aplice fūt
aduersa sinie q̄ dēm ē. Oēs enī nos astabi9
aī ꝗbunal xi ut referat vnusquisq̄ fm ea q̄
p corpus gessit · siue bonū siue malū · ꝗ etiā
hoc meritū s q̄sq̄ cū in corpe viuēt opauit vt
ei ista possent pdēē. Nō enī oīb9 pfūt · Et q̄
oīb9 nō pfūt · n̄ ppt drāz vite quā q̄sq̄ gessit
i corpe. ⁊ Cū & sacrificia siue altaris siue q̄z
cūq̄z eleōsinaz p baptizatis oīb9 defūctis of
ferunt p valde bois grāz actōs fūt p nō val
de malꝰ ppiciacōes fūt p valde malꝰ ec̄ fi nul
la fūt adiumēta mortuoz q̄lescūq̄z viuoz
osolacōes fūt. Rurs aū pfūt · ā ad hoc pfūt
ut sit plena remissio · ā certe ut tollerabilior

Post res fiat ipa dāpnacō. Cxrm
rectōz vero facto vniuerso opletoq̄z
iudicō suos fines hēbūt cūtates due · vna xi ·
altera dyaboli. vna bonorū altera maloz ·
vtraq̄z tm ⁊ angeloz ⁊ hoim Istis volūtas

illis facultas nulla potezit eē peccandi nec
vlla cōditio moriendi istis in eterna vita
vere felicitēq; viuentibꝫ illis infeliciter in et
na morte sine moriendi potestate durātibꝫ
quōvtriq; sine fine. Sz in bītudine isti ali9
alio pstabilius. in miseia vero illi alius alio
tolerabilius pmanebūt. Frustra itaq; nō
nulli immo q̄ plurimi eternā dampnatoꝝ
penā a cruciatus sine intermissione perpetu
os hūano miserantur affectu. atz ita futuꝝ
eē nō credūt. nō quidem scripturis diuinis
aduersando. sed pro suo motu dura queq;
molliendo a in leuiorē flectendo sententiam
q̄ putant magis terribilius dicta eē q̄ vei9
Non enī inquiūt obliuiscetur deus misereri
aut ꝯtinebit in ira sua misēdias suas. Hoc
quidem in psalmo legitur scō. ꝗ de hijs sine
ullo scrupulo intelligitur. qui vasa misēdie
nūcupantur. qe a ipi non pro meritis suis. ꝗ
deo miserante a miseia liberātur. Aut si hoc
ad oēs estimāt ptinē nō ideo nece est ut dā
pnacōem opinentur posse finiri eoꝝ de q̄b9
dictū est. a ibūt hij in suppliciū eternū. ne
isto mō putetur habitura finem quando q;
felicitas etiā illoꝝ de quibꝫ ē ecōtrario dcm
Iusti aūt in vitā eternā. ꝗ penas dāpnatoꝝ
certis tpm interuallis existiment si hoc eis

placet aliqtenus mitigari. Ita sic quippe
intelligi pōt. manere in illis ira dei hoc est
ipam dāpnacōez. Hec enī vocatur ira dei. si
diuini animi pturbacō. ut in ira sua. hoc est
manente ira sua nō tis ōtineat miseracōes
suas nō eterno supplicō finē dando ꝯ leua
men adhibendo l' mēponendo cruciatib q
nec psalmus ait. Ad finiendā irā suā. l' post
irā suā. ꝯ in ira sua. Que si sola eēt. qita ibi
mima cogitari pōt. pire a regno dei. exulare
a cīitate dei. alienari a vita dei. carē tā magn
multitudīe dulcedis dei quā abscō dit timē
tib se. pfecit aūt spantib in se. tā grandis
est pena ut ei nulla possint tormenta que
nouim⁹ oparī. si illa sit eterna. ista sit autē
quālibz multis seculis longa finēda. Ma
nebit ergo sine fine mors illa perpetua dā
pnatoz. id ē aliena cō a vita dei. a omibus
erit omunis. quālibz hoies de varietate pe
naz l' doloz releuacō e l' mēmissione l' p si
is hūanis motib suspicenē. sicut manebit
commūter omnium vita eterna sanctoz
quālibz bonoz distantia decoriē fulgeat.

Ex ista fidei Capm iij
confessione que breuiter symbolo cō
tinetur. a carnaliter cogitata lac parvulo
rum est. spūaliē considerata atq; tractata

cibus est fortiū · nascitur spes fidelium bona · cui caritas scā comitatur. de qua scriptum ē maior oībus hijs ē. Sz de hijs oīb9 q̄ fidelē fūt credēda · ea tñ ad spem ptinēt q̄ ī oīone dñica ptinentur. Maledictus est enī oīs qui spem ponit ī hoīe · sicut diuina testanē eloquia. ac p hoc q̄ ī se ipō qui spem ponit hui9 maledicti vinculis innectitur. Ideo ñ misi a deo deremus petē · quicquid speram9 nos vl bñ opaturos · vel pro bonis opibus a Romde apud eu. Capu depturos angelistam matheū septē petiōnes ptinē dñica videtur oīo · quaz ī tribus et na pascuntur · ī reliquis q̄tuor tpalia q̄ tñ ppt eterna psequēda fūt necaria. Nam qd dicimus. Sanctificetur nomē tuū · aduenī at regnū tuū · fiat voluntas tua sicut ī celo q̄ ī terra · qd nō absurde quidā intellexerūt ī spū q̄ corpe oīno sine fine retinenda fūt · q̄ hic inchoantur · quantūqz pficim9 augenē ī nob · pfecta vero qd ī alia vita spandū est · sp possidebūtur. Qd vero dicim9 Panē nēm quotidianū da nob hodie · q̄ dimitte nob debita nrā · sicut q̄ nos dimittim9 debitoribus nris · q̄ ne nos inferas ī tēptacōem · ſ liberanos a malo. Quis nō videat ad pñtis vite indigētiā pertinē. In illa itaqz vita

eterna vbi nos sp spamus futuros. a nois
dei sanctificacō a regnū eius a volūtas eius
in nro spū. a corpe pfecte atq; immortalit per
manebūt. Panis vero quotidian9 ideo di
ctus ē. qe h̄ necari9 ē. quātus aie carniq; tri
buēd9 ē. siue spū alē siue carnalit. siue utro
q; intelligatur mō. Hic ē etiā quā poscim9
remissio vbi ē omissio pccor. Hic tēptacō
nes q̄ nos ad peccandum illiciunt vel impel
lunt. Hic demq; malū vnde cupimus lite
rari. illic autem nichil istorum est.

Evangelista (c. xxvj)
vero lucas in orone dnica peticōnes
non septē. sed qnq; oplexus ē. nec ab isto
vtiq; discrepauit. h̄ quō iste septē sint intel
ligende ipa sua breuitate omonuit. Nomē
quippe dei sanctificatur i spū. dri aūt regnū
in carnis resurrectō e vētur ē. Ergo oīdēs
lucas terciā peticōez duar supior ē quo
dāmō repeticōnez. magis eā pret mittendo
fecit intelligi. Deinde tres alias adiungit
de pane cotidiano. de remissione pccorum
de temptacōe vitanda. At vero qd ille in
vltimo posuit. Sed libera nos a malo. iste
non posuit ut intelligamus ad illud supi9
qd de tēptacōe dēm ē priné. Ideo q̄ppe ait
h̄ libera. nō ait a liberat q̄ vnā peticōez esse

demõstrans. noli hoc ꝗ hoc. ut sciat vnus
quisq; in eo se liberari a malo. qd nõ inferet
in tẽptacõnem. Cxxvij

Am vero caritas quam duabꝰ istis id est
fide ⁊ spe maiorem dixit aplus. quanto in
quocunq; maior est. tanto melior ẽ in quo
est. Cũ enim queritur vtrũ quisq; hõ sit bonꝰ
nõ queritur quid credat. aut quid speret. ꝗ
quid amet. Sed q̃ recte amat. procul dubio
recte credit ⁊ sperat. Qui vero nõ amat ma
niter credit etiã si sũt vera que credit. mani
ter sperat. etiã si sũt vera que sperat. ⁊ ad
verã felicitatẽ dꝰ eantur pertinẽ que sperat ñ
⁊ hoc credat ac speret. qd sibi petenti dona
ri possit ut amet. Quãuis ei spare sine amo
re non possit. fieri tñ pot ut id nõ amet. sine
quo ad id qd sperat nõ pot peuenire. tãq̃
si speret vitã eternã. quã quis nõ habeat
⁊ nõ amet iusticiã. sine q̃ nemo ad illã pue
nit. Ipa est fides xpi quã aplus dmẽdat q̃ p
dilcõem opatur. ⁊ qd in dilcõe nõdum hꝫ.
petit ut accipiat. queit ut inueniat. pulsat
ut apiatur ei. Fides nã qꝫ impetrat. qd lex
imperat. Nam sine dei dono. id est sine spũ
scõ. per quem diffunditur caritas in cordib
nostris iubere lex poterit nõ iuuare. ⁊ pua
ricatorem insuper facere qui de ignorãtia se

excusare nō possit. Regnat enim carnalis
cupiditas. vbi non est dei caritas.
Sed cum in al (Cxxviij
tissimis ignorantie tenebris nulla resisten
te ratōne secūdum carnem viuitur. hec fūt
prima opera hominis. Deinde cū per legem
omnipotēs fuerit facta peccī. si nōdum adiuuat
diuinus spūs secōm legē volens viuē vincit.
a sciens peccat peccatoq; subditus seruit. a
quo ei quis deuictus ē huic a seruus addi
ctus ē. id agente scientia mandati. ut peccēm
operetur in homine omēm concupiaz cumulo p̄uari
cationis adiecto. atq; ita qd̄ scp̄tū ē impleatur
Lex sūbintrauit ut habūdaret delictū. Hec
fūt secūda opa homis. Si aūt respexerit deus ut
ad implenda q̄ mādat. ipē adiuuare creda
tur a agi hō cepit dei spū. concupiscatur aduer
sus spm̄ fortiori robōe caritatis. ut q̄uis ad
huc sit q̄ homī repugnet ex homine nondum
tota infirmitate sanata. ex fide tm̄ iustus vi
uat. iusteq; viuat. inquātū non cedit male
concupiscentie. delectatione vincente iusti
cie. Hec fūt tercia opa bone spei homis. in qui
bus si pia perseuerantia quisq; proficiat.
postremo pax restat. que post hanc vitam
in requie spiritus. deinde in resurrectione
etiam carnis implebitur. Harum quatuor

differtiaz prima añ legē. scda sub lege. ter
cia sb grā. quarta in pace plena atqz pfecta
Sic est a dei populus ordiatus p mterualla
tpm sicut deo placuit. qui i mēsura a nume
ro a pō dē cūcta disposuit. Nā fuit primitus
añ legez. secūdo sb lege que p moysen data
est. Deinde sub grā que reuelata ē p primū
mediatoris aduentū. Que quidem grā nec
antea defuit quibz eaz oportuit inptiri. quā
uis p tēpis dispensacōne velata a occulta.
Neqz enim antiquoz quicunqz iustoz preter
xpi fidē salutē potuit inuenire. At vero nisi
a illis cognitus fuisz. nō potuissz nobis per
eoz mmisteriū alias aptius alias occultiz
Inquacūqz Cxxvi prophetari.
aūt quatuor istaz velut etatū singulū
quemqz hoiem grā regnacōis inuenerit. ibi
ei remittūtur preterita vniuersa peccata. et
reatus ille nascendo cōtractus renascendo
dissoluitur tāqz multū vz qd spūs vbi vult
spirat. ut qui dā secundū illā seruitutē nō
nouerint ēē sub lege. ſ cū mādato incipiāt
adiutorium habere diuinum. Cxxx
Hmtegp aūt possit ho capax esse māda
ti scdm carnē viuat nēce est. Sz si iam
sacramento regnacōnis imbutus ē. nichil ei
obest. si tūc ex hac vita migrauerit. qr ideo

xp̄s mortuus est · et resurrexit · ut viuorum
et mortuorꝝ dñetur · nec tenebit eum regnū
mortis · p quo mortuꝰ ē liber ille in mortuis.

Omnia igitur precepta di (Cxxxj)
uina referūtur ad caritatē de qua dicit
apostolus · Finis aūt p̄cepti caritas de cor
de puro et conscientia bona et fide non ficta.
Omnis itaqꝫ precepti finis est caritas · id ē
ad caritatem refertur omē preceptū. Quod
vero ita fit ul timore pene ul aliq̄ intēcōne
carnali ut nō referatur ad illā caritatē quā
diffundit spūs scūs i cordibꝰ nr̄is · nō dū fit
quēadmodū fieri oꝫ · q̄uis fieri videatur. Ca
ritas q̄ppe ista dei ē et primi · et vtiqꝫ in hijs
duobꝰ p̄ceptis tō lex pendꝫ et prophe. Adde
euāgeliū · adde aplōs · nō ei aliūde vox ista ē
Finis p̄cepti caritas ē · et deꝰ caritas ē. Que
cūqꝫ ḡ mādat deus ex q̄bꝰ vnū ē. Nō mecha
beis · et q̄cunqꝫ nō iuuētur · ꝗ spūali ofilio mo
nent · ex q̄bꝰ vnū ē · tom ē ꝗ in nō tāgē mulie
rē · tē rē fiūt eī referūtur ad diligendū deū et
primū ꝓ ē deū · et i hoc seculo et in futuro · nē
deū p fidē · tunc p speciem · et ipsum proximū
nūc per fidem. Nō enī scimus mortales cor
da mortaliū. Tunc autē illuīnabit dñs ab
scondita tenebraꝝ et manifestabit cogita
cōnes cordis · et tūc laus erit vnicuiqꝫ a dño.